

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 5 ianuarie 2013, ora 19³⁰

Ewald Frank

[Un frate: Apoc. 1.1-3: „*Descoperirea lui Isus Hristos pe care i-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând. Și le-a făcut-o cunoscut, trimițând prin îngerul Său, la robul Său Ioan care a mărturisit despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre mărturia lui Isus Hristos și a spus tot ce a văzut. Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape!*” (...).]

Astăzi vom avea o introducere foarte scurtă, dar doresc să vă spun tuturor, din toată inima: „Bun venit!” Eu sper că toți se vor simți bine. În special toți aceia care nu înțeleg limba germană, prin traducerea predicii să aibă parte de tot ce avem noi parte și să mulțumească și ei Domnului pentru tot. Dacă doriți să mă înțelegeți bine, atunci uitați-vă la acest teanc de e-mailuri și de saluturi pe care le-am primit. Acestea au fost trimise din toată lumea. Dacă le-aș citi pe toate atunci cred că ar dura aproape o jumătate de oră.

Suntem mulțumitori lui Dumnezeu, din toată inima, pentru toți frații noștri care au scris din toată lumea. Ei sunt uniți cu noi și cu Domnul. Ei toți să știe că-i respectăm și respectăm faptul că au primit ceea ce a dăruit Dumnezeu poporului Său în acest timp. Ei o cred, o primesc și toți sunt binecuvântați. Astăzi nu voi citi numele și locurile, căci s-a întâmplat să uit pe doi sau trei și ei s-au simțit jigniți. Toți să fie binecuvântați, în special cei din Africa, din Est, Sud, Africa Centrală până la Africa de Vest. Toți să fie binecuvântați în toate popoarele, limbile și națiunile.

Avem saluturi deosebite din partea fratelui Valstrum, fratele Graf, Etienne Gentone și mulți alții, de asemenea, m-au sunat. Nu mi-am notat toate numele, dar toți știu că-i respectăm și suntem bucuroși de acest fapt. Astăzi sunt în mijlocul nostru șaptesprezece frați și surori din Anglia, Londra, Manchester și Birmingham. Dumnezeu să-i binecuvânteze în mod deosebit. Din Italia sunt fratele Girlando și fratele

Forestieri, fratele Trabani și toți ceilalți. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi!

Avem apoi saluturi din partea fratelui Schmidt primite din Ural, din Ucraina, Rusia, Grodno. Și pentru aceasta suntem mulțumitori că toți au posibilitatea să asculte, toți sunt în legătură prin Internet și toți sunt binecuvântați prin Cuvântul binecuvântat, scump și prețios pe care Dumnezeu ni l-a dăruit prin marele Său har și ni l-a descoperit prin Duhul Sfânt.

Mai întâi predica trebuie să fie predicată și abia după aceea poate fi descoperită de Dumnezeu. Credința vine din predică și predica vine din Cuvântul lui Dumnezeu.

Foarte scurt ne vom ocupa cu Israelul, cu ceea ce se întâmplă la ora actuală acolo, cu ce se întâmplă și în țara noastră în cele două biserici mari. Cele mai însemnate personalități din politică și din bisericile noastre au semnat un document și au spus: „Să terminăm cu despărțirea bisericilor”. Ei mai au în program doar o singură țintă: 500 de ani de despărțire a bisericilor este suficient! Aceasta o putem citi în știrile bisericii lutherane. Dacă citim acolo numele unor persoane de renume, atunci ne dăm seama că rana de sabie s-a vindecat și toți cei care au rămas în robia babiloniană se vor întoarce în sânul mamei, așa cum este scris în Apoc. 17. Scriptura se împlinește într-adevăr în fața ochilor noștri.

Pe de altă parte, putem mulțumi nespun că noi am auzit chemarea afară, am fost ascultători și am ieșit afară. Dumnezeu ne-a dăruit harul Său ca să înțelegem corect și să luăm în serios Apoc. 18: „Voi, poporul Meu, ieșiți afară ca să nu fiți părtași la păcatele ei și la judecățile ei”. Această perioadă de timp, când are loc chemarea afară, este perioada cea mai importantă din toată istoria mântuirii.

Cu privire la Israel, toți am înțeles ce s-a întâmplat din timpul când s-a încheiat acea înțelegere din Oslo. Nici Knessetul, Parlamentul Israelului, nu a fost informat. Acolo se duc negocieri și este notat ce pretenții are Vaticanul asupra Muntelui Sion sau cu privire la alte locuri, suprafețe și clădiri. Și întotdeauna are loc accentuarea că Ierusalimul trebuie să primească un caracter internațional și ultimul cuvânt să-l aibă Vaticanul, care este respectat de toată lumea. Dacă este vorba despre tratative de pace, atunci nu mai este vorba despre Berlin sau unirea

Germaniei sau Europei, ci este vorba doar despre Israel, despre Ierusalim și despre Orientul Apropiat. Noi vedem că totul se împlinește și Ierusalimul va deveni o piatră prea grea pentru toate popoarele, așa cum este scris în prorocul Zaharia. Într-adevăr noi ne dăm seama că timpul este foarte aproape!

O spun încă o dată, apoi vom trece la vestirea Cuvântului. Aici nu este vorba despre pacea care se încheie în Washington, Moscova sau în alt loc. Totul este concentrat asupra unui singur loc, a unei singure țări, a unui singur oraș, acel oraș pe care Dumnezeu l-a ales. Muntele Sion pe care Dumnezeu l-a ales este ținta principală în timpul nostru. Vaticanul vrea să primească acolo anumite drepturi.

Haideți să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru că El păzește asupra poporului Său, ca acesta să găsească harul necesar. Și dacă toți au făcut ce au de făcut, atunci Dumnezeu Își va face partea Lui. Frați și surori din toată lumea care sunteți în legătură directă prin Internet, pentru mine este un lucru minunat că Dumnezeu ne-a dăruit Cuvântul profetic și ni l-a și descoperit prin harul Său. Noi am fost introduși în planul de mântuire al lui Dumnezeu prin această slujbă profetică pe care Dumnezeu a dăruit-o în timpul nostru și putem pune pe o bază biblică corectă lucrurile care se întâmplă în timpul nostru. Noi vedem cât de avansat este timpul.

Poate noi toți ne reamintim ce s-a întâmplat în urmă cu 50 de ani, în martie 1963 când a avut loc deschiderea celor șapte peceti. Eu doresc să citesc doar câteva pasaje din prima pecete și apoi din ultima. În prima pecete, predicată pe 18 martie 1963, fratele Branham spune următoarele: „În Evrei 4 este scris: «Cuvântul lui Dumnezeu este mai tăietor ca orice sabie cu două tăișuri: pătrunde adânc... și judecă gândurile inimii». Acest bărbat nu este un reformator, el este un descoperitor. Un descoperitor al tainelor lui Dumnezeu. El descoperă ceea ce a fost ascuns pentru biserică, pentru că el trebuie să vină cu Cuvântul lui Dumnezeu și să descopere lucrurile, căci el trebuie să restituie copiilor credința părinților. Credința biblică originală va fi restituită prin al șaptelea înger [al Bisericii]. O, eu iubesc aceasta! Toate tainele pecetilor pe care reformatorii nu le-au înțeles pe deplin, [vor fi descoperite]. Observați pentru un moment textul din Mal. 4:5! Notați-vă textul biblic! El este un proroc și restituie credința originală a părinților. Noi așteptăm să se ridice acest bărbat. El va fi așa

de smerit, încât milioane de oameni vor trece pe lângă și numai un grup mic va înțelege.

Gândiți-vă, atunci când urma să vină Ioan, a fost prorocit că înainte de venirea lui Hristos va veni un mesager, va răsună un glas în pustiu; Maleahi l-a văzut. Vedeți, în cap. 3, vers. 1 este descrisă venirea lui Ilie care trebuia să premerge venirea lui Hristos! Voi spuneți: «Nu sunt sigur, frate Branham. S-ar putea să fie vers. 5 din cap. 4». Nici vorbă, Isus a spus că este Maleahi cap. 3, vers. 1. Citiți Matei 11, vers. 10. Acolo El a spus: „...căci el este acela despre care s-a scris: «Iată, trimit înaintea feței Tale pe solul Meu care îți va pregăti calea înaintea Ta»”. Și apoi citiți Mal. 3:1! Unii oameni spun că este Mal. 4:5. Nu, acesta nu este corect! Fiți atenți, în Mal. 4:5-6 după venirea acestui proroc, pământul va fi ars și cei neprihăniți vor trece în Împărăția de o mie de ani peste cenușa celor necredincioși. [...]

Dacă citiți în Apocalipsa și vedeți ce trebuie să facă mesagerul la sfârșitul epocii acesteia, atunci veți recunoaște. El trebuie să fie un proroc. El trebuie să cuprindă ceea ce nu au văzut reformatorii și să așeze biblic [lucrurile].

Cum poate fi Mat. 28:19 în armonie cu Fapte 2:38 fără descoperirea duhovnicească a lui Dumnezeu? [...]

Vedeți, prorocul din Mal. 4:5-6 trebuie să restituie credința originală a părinților. Aceasta se va întâmpla la vremea sfârșitului...”.

Și acum sfârșitul rugăciunii din predica peceții a șaptea, predicată în 24 martie 1963: „Eu Te rog, Tată, să-i vii în ajutor scumpului nostru frate Neville. Doamne, umple-l cu har, putere și înțelegere ca el să poată lua această hrană depozitată și să hrănească mieii lui Dumnezeu. Doamne, ține boala departe de noi. Dacă, totuși, unii se vor îmbolnăvi, ei să-și amintească de sângele lui Isus Hristos care este prezent și suficient și care încă este pe altar ca să facă ispășire. Eu mă rog ca ei să fie vindecați pe loc. Ține departe puterea Satanei care vrea să-i descurajeze sau care încearcă să-i determine să facă culte sau... Ține departe toate puterile dușmanului, Doamne. Sfințește-ne prin Cuvântul Tău.

Acum, eu Te rog să mă ajuți. Eu devin tot mai slab, Doamne și știu că zilele mele sunt numărate, de aceea Te rog să-mi dai ajutorul Tău. Ajută-mă Doamne să fiu credincios, sincer și cinstit, ca să fiu în stare să duc mesajul Tău atâta cât îmi este rânduit să-l duc. Dacă vine timpul când trebuie să plec, când voi ajunge la râu și valurile vor năvăli, o, Dumnezeule, aș dori ca atunci să pot preda această sabie în mâinile unui om cinstit ce poartă adevărul”.

Noi toți știm că Domnul i-a trimis pe slujitorii și prorocii Săi, întotdeauna și întotdeauna când trebuia să se întâmple ceva extraordinar, atunci Dumnezeu a avut slujitorii Săi și le-a descoperit ce avea să se întâmple. Cine citește exact își va da seama că întotdeauna s-au împlinit făgăduințe, atunci când s-a întâmplat ceva supranatural. Aceasta am aflat-o noi deja din citatele fratelui Branham. Eu doresc să citim împreună aceste locuri biblice.

Ioan nu a fost cineva oarecare, el a fost un bărbat trimis de Dumnezeu, însărcinat de Dumnezeu cel viu. Domnul Însuși a spus: „Iată, Eu îl trimit pe mesagerul Meu înaintea Mea”. Când s-a împlinit acest verset toți ar fi trebuit să știe pe Cine a premerș Ioan. Domnul a spus-o deja în Vechiul Testament atunci când a vorbit ca Iahveh, ca „Eu sunt”: „*Iată, Eu îl trimit pe solul Meu înaintea Feței Mele; el va pregăti calea înaintea Mea*”. Este atât de puternic, dacă citim în Vechiul Testament și permitem să ne vorbească și urmărim acest fir roșu de la anunțare până la împlinirea lucrurilor spuse de Domnul Dumnezeu.

Foarte pe scurt vom sublinia: în timpul nostru Dumnezeu Și-a împlinit Cuvântul și a împlinit și făgăduința: „*Iată, Eu vi-l trimit pe prorocul Ilie înainte să vină ziua cea mare și înfricoșată a Domnului, înainte ca soarele să se prefacă în întuneric și luna în sânge*”. Acum la sfârșitul timpului de har Dumnezeu l-a trimis pe slujitorul Său, așa cum am citit-o, ca să ne readucă la început, ca să întoarcă inimile copiilor lui Dumnezeu la credința părinților, a credincioșilor de la început. Deci, mesajul acestui ceas este: înapoi la Cuvânt!

Dacă dorim s-o spunem mai exact trebuie să cercetăm în Scriptură. Fratele Branham s-a referit la Matei 11 pentru ca toți să știe că Dumnezeu face totul conform Cuvântului Său și totul se poate verifica. Putem reciti și găsi cel puțin două, trei sau mai multe versete biblice referitoare la aceeași temă, unde se mărturisește că s-a împlinit ceea ce a fost anunțat mai înainte. Citim în Matei 11:9: „*Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un proroc? Da, vă spun și mai mult decât un proroc; căci el este acela despre care s-a scris: «Iată, trimit înaintea feței Tale pe solul Meu care Îți va pregăti calea înaintea Ta»*”. Aceasta se poate citi și în Luca 7:27. În Matei 11 citim mai departe, v. 11: „*Adevărat vă spun că, dintre cei născuți din femei, nu s-a sculat nici unul mai mare decât Ioan Botezătorul. Totuși, cel mai mic în Împărăția cerurilor este mai mare*

decât el”. Luca 16.16: „*Legea și prorocii au ținut până la Ioan; de atunci încoace, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se propovăduiește; și fiecare, ca să intre în ea, dă năvală*”. Citim Matei 11.12: „*Din zilele lui Ioan Botezătorul până acum, Împărăția cerurilor se ia cu năvală și cei ce dau năvală, pun mâna pe ea*”.

S-ar putea citi ce este scris în Geneza 32, când Iacov s-a luptat cu Dumnezeu și a strigat: „*Nu Te voi lăsa până nu mă vei binecuvânta*”. Frați și surori, o întoarcere la Dumnezeu nu se trăiește în vis sau când ești pe jumătate adormit. Luptați-vă ca să intrați pe poarta strâmtă. O întoarcere la Dumnezeu este o luptă până când străpunți [sau: ajungi la țintă – n.tr.], până primești siguranța că ai fost mântuit și ai devenit un copil al lui Dumnezeu.

Mai departe, în Matei 11.13 citim: „*Căci până la Ioan au prorocit toți Prorocii și Legea*”. El a fost un proroc făgăduit, așa cum Domnul nostru iubit a fost Mesia făgăduit, Eliberatorul făgăduit, cum a fost făgăduit din Geneza 3 până la ultima făgăduință care a fost împlinită. Ambele au fost făgăduite: Mesia și acela care trebuia să-I pregătească calea. Același lucru se potrivește și în timpul nostru.

Haideți să mai citim puțin despre slujba lui Ioan Botezătorul. Citim mai întâi din Luca 1 ca să înțelegem totul în context. Luca 1 începând cu v. 15: „*Căci va fi mare înaintea Domnului. Nu va bea nici vin, nici băutură amețitoare și se va umple de Duhul Sfânt încă din pântecul mamei sale. El va întoarce pe mulți din fiii lui Israel la Domnul Dumnezeu lor. Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii...*”. Și acum fiți foarte atenți! „*...și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El*”.

Acum vom reciti cum s-a întâmplat aceasta. În Matei 3 avem predica lui Ioan Botezătorul și ce a spus el acolo, s-a împlinit în ziua Cincizecimii. Ați ascultat cu atenție? Matei 3.11-12: „*Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțăminte. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc*”. Haideți s-o recitim. Ioan vorbește celor pe care i-a botezat în apă, spre pocăință și le spune, din însărcinarea lui Dumnezeu: „*...eu vă botez cu apă, spre pocăință, dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine... El vă va boteza pe*

voi”. Nu pe altcineva, ci vă va boteza pe voi, care ascultați acum mesajul, care sunteți botezați acum, care sunteți ascultători, pe voi care ați fost readuși la Dumnezeu, pe voi care sunteți poporul pregătit pentru Domnul, pe voi care credeți mesajul și ați fost botezați în apă, pe voi *vă va boteza El cu Duhul Sfânt și cu foc*. Botezul în apă a premerș botezul în Duhul.

Cu aceasta mergem la Faptele Apostolilor 2, ca să știți exact că slujba lui Ioan Botezătorul nu a fost o slujbă inutilă, ci a fost acolo un popor bine pregătit atunci când Domnul a botezat pentru prima dată cu Duhul Sfânt și cu foc, în ziua Cincizecimii. O putem reciti în Fapte 2.33: *„Și acum, odată ce S-a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu și a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat ce vedeți și auziți”*. Deci a fost un popor pregătit, despărțit de toate activitățile religioase din timpul lui. Ei au crezut mesajul care le-a fost vestit. Și la turnarea Duhului Sfânt, Domnul Dumnezeu a confirmat că toți cei care au fost prezenți au fost umpluți cu Duhul Sfânt.

Și nu doar atât, ci primii trei mii care au fost adăugați, care au ascultat, lor le-a fost dată în mod direct făgăduința pe care o putem citi în Fapte 2.37-39: *„După ce au auzit aceste cuvinte, ei au rămas străpunși în inimă și au zis lui Petru și celorlalți apostoli: «Fraților, ce să facem?» Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeul nostru”*.

Cine citește v. 41 va vedea că scrie: *„Cei ce au primit propovăduirea lui, au fost botezați; și, în ziua aceea, la numărul ucenicilor s-au adăugat aproape trei mii de suflete”*. Ce este subliniat aici? Dacă Dumnezeu dă o făgăduință: *„Iată, Eu trimit mesagerul Meu, înaintea Mea”* și dacă despre el este scris că, prin slujba lui, va fi pregătit un popor, dacă apoi omul lui Dumnezeu spune: *„Eu vă botez cu apă spre pocăință, dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine... El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc”*. Frați și surori, am putea reciti toate versetele biblice până la Matei 17, am putea citi unde și cum Și-a împlinit Domnul Cuvântul Său, dar întrebarea este: despre ce este vorba astăzi? Care este făgăduința pe care Domnul ne-a dat-o nouă?

Noi am reamintit aici, nu demult, făgăduința principală pe care a dat-o Domnul nostru în Ioan 14: „*Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*”. Dar în legătură cu împlinirea acestei făgăduințe Dumnezeu a spus că va veni un proroc ca Ilie și va reșeza totul.

Frați și surori, la fel de sigur cum la începutul Legământului celui nou toți care au primit și au crezut mesajul trimisului lui Dumnezeu au fost botezați, ca dovadă a credinței lor, ca dovadă că ei au crezut predica trimisului lui Dumnezeu, tot așa este situația și astăzi. Nu putem trece pe lângă ceea ce a făgăduit și îplinește Dumnezeu astăzi și să avem impresia că totuși putem rezista înaintea lui Dumnezeu. Am citit deseori aceste versete biblice, în special cele din Matei 17. După slujba lui Ioan Botezătorul, Domnul nostru a spus foarte clar în vers. 10-11: „*Ucenicii I-au pus întrebarea următoare: «Oare de ce zic cărturarii că întâi trebuie să vină Ilie?» Drept răspuns, Isus le-a zis: «Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile»*”. Aceasta este făgăduința pe care a confirmat-o Domnul în Noul Testament, după slujba lui Ioan Botezătorul și a fost un răspuns pentru noi: „*Drept răspuns, Isus le-a zis: «Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie și să așeze din nou toate lucrurile»*”.

Deseori am subliniat: la fel cum Ilie a luat cele douăsprăzece pietre, conform numărului semințiilor lui Israel și a rezidit altarul și a adus jertfă pe altar, a turnat apă peste jertfă și a venit înaintea lui Dumnezeu zicând: „*Fă să se știe astăzi că Tu ești Dumnezeu în Israel, că eu sunt slujitorul Tău și că toate aceste lucruri le-am făcut după Cuvântul Tău*”. În același mod fratele Branham a reșezat învățătura despre dumnezeire și a repus-o pe sfeșnic. Nu este vorba despre trei veșnici, care sunt de acord între ei. Ci Un Dumnezeu adevărat și viu, din veșnicie în veșnicie. Acest Singur Dumnezeu viu ni S-a descoperit la începutul Noului Testament ca Tată, în cer, în Singurul Lui Fiu, pe acest pământ și în Biserică prin Duhul Sfânt. Dumnezeu peste noi, Dumnezeu cu noi și Dumnezeu în noi – diferite moduri de descoperire ale Aceluiași Dumnezeu ca să-Și îplinească planul Lui de mântuire și, conform Galateni 4, să ne dăruiască înfierea. Acestea s-au întâmplat prin harul Său.

Am reamintit deja că în martie vor fi 50 de ani de când fratele Branham a pătruns în lucrurile de învățătură. De atunci n-a predicat doar în modul evanghelistic, rugându-se doar pentru bolnavi, ci începând de atunci a fost o descoperire a lui Isus Hristos, a Cuvântului lui Dumnezeu și a voii Sale. Astfel, vedem ce s-a întâmplat: tot ce trebuia să fie descoperit, Dumnezeu a descoperit și niciun om nu trebuie să se îngrijească de ceva sau să se îngrijoreze, nici măcar de Apocalipsa 10. Nimeni nu trebuie să-și facă vreo problemă. La Dumnezeu totul este aranjat. Noi doar trebuie să ne așezăm în rânduiala divină.

Dar și de la ceea ce s-a întâmplat în urmă cu 80 de ani, timpul a trecut foarte repede. În 11 iunie 1933 a avut loc o trăire minunată, acolo Domnul S-a descoperit în norul supranatural de lumină și a vorbit un glas de tunet: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergă prima venire a lui Isus Hristos, tot așa tu vei fi trimis cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Probabil puteți să înțelegeți că toți acești ani au trecut. Și pentru mine au trecut aproape 80 de ani; și toți anii au venit și au trecut. Și cei mai mulți credincioși trăiesc în așteptarea că „Domnul ar fi trebuit să vină deja demult”. Dar poate El să revină înainte ca, chiar și ultimul să fie chemat afară? Priviți în rândurile noastre și priviți în toată lumea: Domnul încă mai cheamă afară. Dacă eu aș întreba astăzi câți au fost chemați afară doar în ultimul an, atunci precis că multe mâini ar fi ridicate. Dar prin aceasta eu am vrut doar să exprim că știm ce a făcut Dumnezeu, nouă ne-a fost spus deja și noi trebuie să o dăm mai departe.

Cum am auzit deja ce a spus fratele Branham în prima pecete, astăzi este vorba ca noi să ne întoarcem la credința adevărată, originală și vie și toți aceia care sunt botezați în Numele Domnului Isus Hristos să aibă parte de o Cincizecime, Duhul Sfânt să Se coboare. Noi avem dreptul la aceasta, fiindcă chiar și Ioan a spus: „*eu vă botez cu apă, spre pocăință, dar Cel ce vine după mine... vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc*”. Vă rog frumos primiți-o! Vă rog acceptați-o și spuneți: „O, Domnul meu iubit, aceasta este o parte a restituirii, ca Tu să ne botezi cu Duhul Sfânt și cu foc, ca Tu să ai un loc prin care să Te descoperire [pe acest pământ]”.

Deci, Domnul l-a luat pe mesagerul Său, dar mesajul ne-a fost lăsat. Și noi putem mărturisi înaintea lui Dumnezeu că am pus totul pe o

bază biblică, nu am răstălmăcit nimic, ci în toate am respectat Cuvântul lui Dumnezeu și lăsăm totul în seama Lui, ca El să facă sfârșitul așa cum îl dorește El. Oamenii au propriile păreri și unele din acestea sună ca o blasfemie. De exemplu cei cu învățătura că „cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu vor fi șapte bărbați deosebiți”. Și apoi un alt punct este că acești „șapte bărbați vor face să se audă cele șapte tunete”. Cine poate să înțeleagă așa ceva? Iată ce s-a făcut din afirmațiile fratelui Branham, fiindcă acești oameni nu s-au întors la Sfânta Scriptură. Cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu sunt șapte duhuri ale lui Dumnezeu și cei șapte mesageri către cele șapte biserici au fost cei șapte mesageri. Cele șapte potire rămân cele șapte potire și cei șapte îngerii cu trâmbițe rămân cei șapte îngerii cu trâmbițe! Haideți să lăsăm totul acolo unde își are locul și atunci ne va fi descoperit prin Duhul lui Dumnezeu.

Haideți să cuprindem ce am vrut să spunem astăzi și, dacă va vrea Dumnezeu, o vom sublinia și mâine: toți aceia care cred acum făgăduința că înaintea revenirii lui Hristos Dumnezeu va așeza din nou totul în starea originală, toți aceia care respectă făgăduințele lui Dumnezeu, de care aparține și făgăduința principală: „Eu mă duc să vă pregătesc un loc și apoi Mă voi întoarce”. Dar făgăduința legată de aceasta este aceea că „mesajul va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”, că inimile copiilor lui Dumnezeu sunt întoarse la original, la începutul Bisericii. Așa cum a fost situația în zilele lui Ioan Botezătorul, toți cei care au găsit har înaintea lui Dumnezeu nu au mai ascultat pe farisei și pe alți învățați, ci au venit la Iordan din toată Iudeea ca să asculte glasul aceluia despre care este scris și în Isaia 40: „*Un glas strigă în pustie*”. Ei nu au alergat după un om, ci acela care a crezut mesajul lui Ioan Botezătorul l-a crezut pe Dumnezeu care a spus: „*Iată, Eu trimit pe Solul Meu înaintea Mea*”. Noi nu îl credem pe Pavel, ca om, sau să credem în Pavel sau în fratele Branham, ci noi credem în Isus Hristos, Domnul și Mântuitorul nostru, dar respectăm tot ce a spus și a făgăduit Domnul. Și despre aceasta vom vorbi, așa cum am făcut-o de multe ori: copiii făgăduinței cred Cuvântul făgăduinței. Ei acceptă și primesc tot ce a spus Domnul Dumnezeu.

Haideți să cuprindem. În timpul nostru se întâmplă multe lucruri, cum am spus deja: unirea tuturor religiilor, unirea tuturor bisericilor creștine în biserica mondială, pretutindeni sunt uniri și unificări. Ei se

bazează chiar pe Ioan 17, „ca ei să fie una”. Ei folosesc într-un mod greșit Sfânta Scriptură. Dar noi, prin harul lui Dumnezeu, am recunoscut că Dumnezeu nu este într-o unificare omenească care n-are nicio legătură cu El, ci este vorba despre o turmă chemată afară. *„Voi poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei; nu vă atingeți de ce este necurat și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată și voi Îmi veți fi fii și fiice”*. Cine a crezut atunci a ascultat de ceea ce a spus Dumnezeu, l-a primit pe mesagerul lui Dumnezeu, fără nicio împotrivire, a intrat în Iordan și a fost botezat. Aceștia au primit făgăduința: *„Eu vă botez cu apă, spre pocăință, dar Cel ce vine după mine este mai mare decât mine, El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc”*. Accentul este pus pe faptul că „El vă va boteza pe voi care ați fost ascultători, care m-ați crezut pe mine, Ioan, care v-ați botezat, voi care ați fost puși deoparte și ați suportat critica oamenilor și ați mers pe calea Domnului, El vă va boteza pe voi cu Duhul Sfânt și cu foc”.

Frați și surori, aceasta așteptăm noi, ca credincioși care au auzit ultima chemare. Noi nu facem parte din rândul celor care acum, în martie, așteaptă un lucru deosebit. Există unele grupuri – aceste grupuri au existat tot timpul – care acum în martie se vor aduna și vor merge la Sabino Canyon (Munții Catalina, Arizona), acolo unde a fost dată descoperirea și fratele Branham a primit instrucțiuni cu privire la deschiderea celor șapte peceti. Noi nu trebuie să mergem într-un loc de pelerinaj, nu trebuie să hotărâm noi timpul împlinirii, ci să recunoaștem ziua și mesajul timpului nostru, pe care ni l-a dăruit Domnul.

Eu cred cu adevărat că noi toți cei adunați aici și cei care sunt pentru prima dată aici, înțelegem că nu este vorba despre o distracție religioasă, ci despre faptul ca sfântul Cuvânt al lui Dumnezeu să fie vestit, noi să fim uniți cu Dumnezeu, făgăduințele pe care ni le-a dăruit El să fie puse pe sfeșnic și noi recunoaștem harul Lui așa cum am și cântat „Mărețul har m-a mântuit...”. Fratele Branham a zis: „Păcatul original este necredința, să nu crezi sau să te îndoiești de ceea ce a spus Dumnezeu și astfel să hrănești necredința”. Fratele Branham a scos în evidență faptul că păcatul original a fost necredința. Și dușmanul vine întotdeauna ca să semene îndoieli: „Oare este chiar așa?” Da, este așa cum este scris. Cercetați în Scriptură dacă totul este în concordanță cu ea.

De aceea spunem că aici nu vom sărbători o dată din luna martie, ci ceea ce ne-a descoperit Dumnezeu prin harul Său, dăm mai departe pentru ca toți cei care sunt din Dumnezeu să fie învățați de Dumnezeu și să devenim o inimă și un suflet, prin harul Său.

Vă rog frumos, în acest sfârșit de săptămână este vorba despre tema principală: revenirea lui Isus Hristos care a fost făgăduită și făgăduința care trebuia să se împlinească înainte de aceasta și se va împlini în continuare până va răsună trâmbița lui Dumnezeu și Domnul va reveni ca să-i ia Acasă pe ai Lui.

Eu cred din convingere și o spun înaintea lui Dumnezeu: noi avem parte de ceea ce a promis Dumnezeu, am primit-o. Noi am auzit ultima chemare, ne-am lăsat corecți în toate punctele, fie că era vorba de dumnezeire, botez, indiferent care a fost tema sau învățătura, noi toți ne-am lăsat corecți. Noi n-am amestecat nimic, ci am fost puși deoparte și nu am mai luat aluat vechi. Așa cum a spus Pavel, noi am devenit o plămădeală nouă, o plămădeală a curăției și a adevărului și Biserica lui Isus Hristos este astăzi așa cum a fost la început, conform 1 Tim 3:15, „stâlpul și temelie adevărului”. Numai ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Lui numai aceea este crezut și vestit – nicio răstălmăcire.

Deci, cele două făgăduințe și anume revenirea Domnului Isus Hristos trebuie să se împlinească încă, fiindcă mesajul este trimis în toată lumea. Și astăzi mulți din toată lumea sunt în legătură directă prin Internet și toți aceia care ascultă și ne urmăresc în direct, să știe pentru totdeauna că noi n-am alergat după niște basme meșteșugit alcătuite, ci am pus pe sfeșnic Cuvântul profetic și El ni l-a descoperit, prin harul Său.

Noi ne adunăm aici pentru auzirea Cuvântului, cu toții am înțeles despre ce este vorba acum. Oamenii nu ar veni din Nice, din România sau din alt loc îndepărtat doar ca să asculte o predică oarecare. Noi avem dreptul, pe baza Cuvântului lui Dumnezeu, să fim aduși la zi în Împărăția lui Dumnezeu. Este datoria noastră și este răspunderea noastră înaintea lui Domnului ca să dăm mai departe și să vestim acest ultim mesaj al lui Dumnezeu clar ca cristalul. Și toți aceia care sunt noi în mijlocul nostru, care încă nu au avut o trăire de mântuire directă cu Domnul, dragi prieteni, primiți pur și simplu că Dumnezeu a fost în Hristos. Dumnezeu este Duh și El S-a descoperit în Isus Hristos într-un

trup de carne și așa s-a împlinit că Dumnezeu a fost în Hristos și a împăcat lumea cu Sine. Vă rog credeți și primiți că El a luat totul asupra Lui, păcatul vostru, vina, fărădelegile voastre. Acesta a fost mesajul principal pe care l-a vestit Ioan Botezătorul: „*Iată, Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii!*”. Acesta a fost miezul vestirii, al Evangheliei: Mielul lui Dumnezeu care poartă păcatele lumii. Apoi Mielul lui Dumnezeu a fost răstignit, și-a vărsat sângele Lui și ne-a dăruit o iertare deplină.

Eu mi-am notat undeva că aleșii lui Dumnezeu într-adevăr au primit o iertare completă din partea lui Dumnezeu. Nimeni nu trebuie să mai acuze, să mai condamne, ci noi să primim ce ne-a dăruit Dumnezeu: El ne-a dăruit eliberarea deplină în Domnul nostru Isus Hristos, prin harul Său. Noi predicăm mântuirea deplină și putem s-o și trăim, prin har. Tot ce ne-a fost dăruit, ne aparține. Vă rog frumos primiți-o, credeți în Isus Hristos, Domnul și Mântuitorul vostru și atunci se va împlini: „*Tuturor celor ce L-au primit, adică, celor ce cred în Numele Lui, le-a dat putere să se facă copii ai lui Dumnezeu*”. Credeți astăzi, credeți astăzi, așa cum a spus-o și Petru în prima lui predică: „*Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele Domnului Isus Hristos*”.

Doresc să mai subliniez încă o dată: așa cum a fost la prima venire a Domnului nostru, cum a existat și atunci o perioadă profetică și tot ce a făgăduit Domnul s-a și împlinit, toți cei care au primit harul lui Dumnezeu au venit să asculte mesajul din gura mesagerului, ca să primească harul din partea lui Dumnezeu, la fel este și în timpul nostru: făgăduința revenirii și făgăduința lucrurilor care trebuiau să se împlinească înaintea revenirii Domnului. Cum este scris despre Ioan Botezătorul că el a pregătit pentru Domnul un popor bine gătit, tot astfel trebuie să se împlinească și astăzi. Așa a spus și Pavel în 2 Cor. 11 că el dorește să înfățișeze înaintea lui Hristos o fecioară curată.

Dacă noi suntem uniți cu Mirele... Frați și surori, să fim cinstiți, cine dorește ca mireasa lui să săvârșească adulter cu alți bărbați? Atunci totul s-ar termina. De aceea trebuie să subliniem: vă rog, nu mai curviți duhovnicește! Credeți numai Cuvântul lui Dumnezeu, din toată inima, nu rupeți legământul cu Domnul. Domnul a spus: „*Eu Mă voi logodi cu voi prin dreptate și încredere pentru totdeauna*”. Mireasa Mielului nu va

curvi duhovnicește. Ea așteaptă să fie luată Acasă ca să aibă loc nunta și ospățul nunții.

Haideți să rămânem în harul, în Cuvântul lui Dumnezeu și în dragostea lui Dumnezeu, fiindcă doar în acest mod vom fi pregătiți și vom trăi și desăvârșirea prin harul lui Dumnezeu. Puteți crede că noi am găsit har înaintea lui Dumnezeu? Puteți crede că Dumnezeu ne-a primit, că ne-a fost adresat Cuvântul Lui, ca ultim mesaj înaintea revenirii Domnului Isus Hristos?

Doresc să mai subliniez încă o dată: din 1933 până azi au trecut mulți ani; mulți ani au venit și au trecut. Cum am spus, noi ne-am fi bucurat dacă Domnul ar fi venit deja, atunci unele lucruri nu ni s-ar fi întâmplat. Dar vă rog frumos credeți că Domnul nu va întârzia. El nu întârzie niciodată! „*La împlinirea vremii...*”. Tot așa este situația și acum. Anii vin și trec. Cum a spus și Petru: „*Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi...*” fiindcă El nu dorește ca unii din cei ce sunt hotărâți dinainte și aleși, să se piardă, ci ultimii sunt chemați.

Eu cred cu convingere că ultimul mesaj va premerge revenirea lui Isus Hristos și toți aceia care sunt hotărâți pentru viața veșnică și sunt hotărâți pentru a fi Mireasă a lui Hristos nu se vor mai sfătui cu carne și sânge, ci vor crede din toată inima lor Cuvântul lui Dumnezeu.

Domnul nostru a spus în Vechiul Testament: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea*”. Isus Hristos este Domnul. Este un singur Domn și acest singur Domn este Dumnezeu. Domnul este Dumnezeu și Dumnezeu este Domnul și El S-a descoperit. Noi suntem mulțumitori din toată inima pentru că putem crede așa cum zice Scriptura.

Lui, Dumnezeului veșnic credincios Îi aducem cinstea, lauda și închinarea pentru că Și-a adus aminte de Cuvântul Lui, Și-a împlinit făgăduințele Sale, a trimis un Cuvânt profetic acum, în ultima perioadă, El a dat toată învățătura și noi putem auzi ce spune Duhul bisericilor.

Acum, la încheiere, citesc trei versete din Apoc. 1, ca să auzim și să credem ceea ce este scris, nu ce este răstălmăcit cumva, ci așa cum este scris și ceea ce este scris. Apoc. 1.1: „*Descoperirea lui Isus Hristos pe care i-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând. Și le-a făcut-o cunoscut, trimițând, prin îngerul*

Său, la robul Său Ioan". „Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea". Prin trimiterea îngerului Său a primit Ioan această descoperire, cu un singur scop: spre a da mai departe tot ce i-a fost dăruit lui. V. 2: „care a mărturisit despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre mărturia lui Isus Hristos și a spus tot ce a văzut". Noi am tratat aceste 22 de capitole în cartea „Apocalipsa” și toți cei care doresc să aibă o privire de ansamblu, o pot citi.

V. 3: „*Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape!*”

Dacă în urmă cu două mii de ani s-a putut spune că vremea este aproape, atunci ce să spunem noi astăzi? Timpul este foarte, foarte aproape, revenirea Domnului nostru Isus Hristos este foarte, foarte aproape. Lui, Dumnezeului Atotputernic, care Își duce la îndeplinire planul Lui de mântuire, de care și noi putem să avem parte, Lui Îi aducem mulțumirile noastre pentru că El ne-a îndreptat atenția noastră asupra lucrurilor pe care le face El în timpul nostru.

Vă rog gândiți-vă, scurt, câte milioane de frați pentecostali, de surori pentecostale, trec pe lângă ceea ce a făgăduit, ceea ce a vorbit și ceea ce face Dumnezeu; ei își sărbătoresc sărbătorile lor și trec pe lângă ce face Dumnezeu acum. Astfel, pe de o parte noi recunoaștem că ei nu au găsit har înaintea lui Dumnezeu, **încă**. Căci cine a găsit har, cu adevărat, înaintea lui Dumnezeu, acelaia El îi face cunoscut căile Lui, inclusiv calea Sa cu Biserica, din acest timp.

Eu, la rândul meu, sunt mulțumitor lui Dumnezeu pentru prioritatea deosebită pe care mi-a dăruit-o mie, ca să aflu și să dau mai departe tot ce a spus El, tot ce a făgăduit El și ce face în timpul nostru. Domnului nostru Îi aducem cinstea pentru tot și, de asemenea, pentru acest Cuvânt din această seară. Amin! Haideți să ne ridicăm și să cântăm cântarea „Așa cum sunt”. [Se cântă cântarea (...)]

Dacă Cuvântul s-a adresat unora într-un mod deosebit, dacă au ascultat această chemare și dacă ei doresc să facă parte din rândul acelor care doresc și vor fi pregătiți la revenirea Domnului nostru, atunci vă rog frumos primiți-o în inimile voastre! Astăzi, dacă voi ați auzit glasul Lui, dacă ați auzit invitația Lui, atunci veniți, intrați pe poarta strâmtă, pe calea îngustă care duce la viață. Despărțiți-vă de lume, de nimicirea pe care v-o aduce lumea! Așa cum a spus și Domnul

nostru: „Voi nu sunteți din lumea aceasta, după cum nici Eu nu sunt din lumea aceasta”. El S-a rugat pentru noi, ca să fim păziți în sfera duhovnicească, să nu fim influențați de toate lucrurile duhovnicești care au loc acum, fie că sunt unificări în stânga și-n dreapta. Nu, ci noi să fim uniți cu Isus Hristos, Mântuitorul nostru și să fim uniți cu El și între noi, să fim o inimă și un suflet. Sunt unii în mijlocul nostru care doresc să-și dedice viețile lor Domnului? Vă rog ridicați mâinile voastre ca să ne putem ruga pentru voi. Domnul să vă binecuvânteze! Domnul să binecuvânteze prin harul Său mare.

Cu adevărat, ultimii sunt adăugați. Nimeni nu știe când va intra ultimul. Dar așa cum spune și un poet de cântare: chiar astăzi poate fi ultima dată. Fiindcă Isus te cheamă, atunci permite-I să intre în inima ta! Chiar azi ar putea fi ultima oară. Cel mai bun lucru este dacă noi urmăm chemarea Lui chiar atunci când o auzim și nu amânăm pe mâine sau poimâine.

Haideți să cântăm încă o dată cântarea „Așa cum sunt”.

Fiindcă se traduce nu vom chema în față, dar dorim ca toți să asculte și să aibă posibilitatea să se decidă. Ne vom ruga unii pentru alții și vom crede că Domnul credincios Își va descoperi dragostea Lui în toți cei care-L primesc și-L cred. Ei toți pot vedea slava lui Dumnezeu. Chemarea lui Dumnezeu ne este adresată. Noi am auzit-o și-i răspundem.

Haideți să ne rugăm împreună. Iubit Domn, Ție, Dumnezeul veșnic credincios, Îți mulțumim din toată inima noastră pentru că ne-ai dăruit din harul Tău, că mai chemi, că mai este timp de har și toți pot veni la Tine. Îți mulțumim pentru Cuvântul Tău descoperit, pentru voia Ta descoperită. Îți mulțumim pentru ultimul mesaj pe care l-ai trimis Tu în toată lumea, limpede precum cristalul.

Iubit Domn binecuvântează împreună cu noi tot poporul Tău care se roagă Ție pe întregul pământ, pe toți cei care sunt în legătură directă cu noi pe internet. Acest an să fie un an de veselie, un an binecuvântat prin harul Tău mare. O, Dumnezeul cerului, binecuvântează peste cerințele și înțelegerea noastră. Salvează, vindecă, eliberează și Tu să-Ți dovedești Cuvântul Tău scump și sfânt. Ție Îți mulțumim din toată inima și din tot sufletul nostru. Iubit Domn, Te rog dăruiește fiecărui frate și fiecărei surori descoperirea lui Isus Hristos, prin Duhul Sfânt. Dăruiește-

ne tuturor deplina trăire a mântuirii, cu botezul în apă, cu botezul Duhului Sfânt, cu restituirea tuturor lucrurilor făgăduite care au existat la început: toate slujbele, toate darurile, puterea lui Dumnezeu să se descopere. Și se va descoperi!

Binecuvântează în toate popoarele, limbile și în toate națiunile pe toți cei care sunt în legătură directă! Toți să înțeleagă totul corect. Deschide-ne înțelegerea noastră pentru Scriptură, pentru împlinirea [ei] și fie-Ți milă de noi pentru ca noi toți să avem parte de ceea ce faci Tu în timpul nostru. Îți mulțumesc din toată inima pentru că mi-ai dăruit prioritatea deosebită ca să aflu ce ai făgăduit și ce ai făcut, ce ai dovedit și împlinit și ce mai faci în acest timp.

Ne rugăm împreună pentru toți aceia care sunt noi în mijlocul nostru, dăruiește-le și lor harul Tău, descoperirea Ta. Chiar și ultimii să fie aduși la același stadiu la care suntem noi care am putut avea parte de la început.

O, Dumnezeule, la Tine totul este posibil și se va împlini că Ție, Mirele sufletelor noastre, Îți va fi înfățișată o Mireasă bine pregătită. Așa cum a fost atunci, la fel va fi acum. „*Mireasa Lui s-a pregătit și i s-a dat să se îmbrace cu in subtire, strălucitor și curat*”. Ea a fost spălată în sângele Mielului, pecetluită cu Duhul Sfânt, pentru ziua răscumpărării noastre trupești.

Dumnezeule mare, Îți mulțumesc din toată inima, din nou, pentru toți frații mei, pentru toate surorile mele, pentru toți aceia pe care i-ai chemat deja și pentru toți cei pe care îi vei mai chema și-i vei adăuga Bisericii Tale. Ție, Dumnezeului Atotputernic, Singurului Dumnezeu adevărat Îți aducem cinstea și lauda în Numele Sfânt al lui Isus! Aleluia! Amin.

[Se cântă cântările „Aceasta este ziua”, „Îl iubesc” (...). Se roagă fratele Schmidt (...). Se cântă cântarea „Mai aproape Acasă, mai aproape Acasă” (...)] Amin.

Astăzi ne vom ura reciproc binecuvântarea lui Dumnezeu, gândindu-ne la faptul că Domnul va face acest an pentru noi ca un an deosebit. Primiți-o prin credință. Urați-vă binecuvântarea lui Dumnezeu și tot ce este pe inima voastră. Domnul să vă binecuvânteze pe toți pe tot pământul, în Numele lui Isus. Amin.